

MUMIO – UZDRAWIAJĄCY BALSAM WSCHODU (cz.III) Prof. Dr n. farm.
Wiktor Stelmach MAGAZYN APTEKARSKI 9/2007

WPROWADZENIE PREPARATU LECZNICZEGO MUMIO W WALCE Z RÓŻNYMI CHOROBYMI , TO DUŻY WKŁAD W OCHRONĘ ZDROWIA CZŁOWIEKA W PRZYPADKACH, GDZIE MEDYCYNA AKADEMICKA JEST BEZRADNA..

Przyroda ma moc uzdrawiania

Jivaka

Hinduski lekarz i filozof, VI w. p.n.e.

Renesans fascynacji tym eliksirem życia rozpoczął się w krajach zachodnich w latach sześćdziesiątych XX wieku i stale rośnie – uzasadniony i potwierdzony wieloma dowodami o jego skuteczności. Mumio określa się jako wysokoaktywny naturalny biostymulator, a przede wszystkim silny stymulator procesów regeneracji różnych tkanek organizmu.

Najlepszym gatunkiem jest Mumio mineralne – pierwotne. Z wyglądu jest to błyszcząca żywica, bez przykrego zapachu, pochodząca z okolicy oddalonej od siedlisk ludzkich, wielkich miast i oaz, wyciekająca ze skał na pustyni w okolicach Kermanu z góry Dārāb położonej w kantonie o tej samej nazwie. Odległość tą dzieli jeden dzień drogi od miasta Dārāb w Farsie – Iran.

Jak cenny skarb

W czasach Safawidów (1501-1736 r.) cały zbiór Mumioze szczelin skalnych w pobliżu miasta Jahrom – pierwotne doskonałe Mumio z Farsu – należało do szacha. Kopalnie były pieczętowane przez strażników i tylko jeden raz w roku uroczyście otwierano je pod bezpośrednim nadzorem gubernatora kantonu Lār i Dārāb. Gubernator udawał się wraz ze swoimi urzędnikami ku podnóżu góry, badał pieczęcie odcisnięte poprzedniego roku na drzwiach grotu, łamał je i kazał odsuwać olbrzymi kamień zamykający wejście. Do wnętrza grotu wchodził tylko jeden człowiek, który miał za zadanie zeszkrobać ze ścian i zabrać Mumio, pozostawiając na zewnątrz cały swój ubiór i po napełnieniu ust wodą. Cała operacja trwała godzinę. Po wyjściu z grotu zbiór oddawał gubernatorowi, a usta opróżniał do srebrnej miski. Każdy z uczestników wyprawy starannie badał ten płyn, by upewnić się że robotnik nie dopuścił się przestępstwa. Poddawano również badaniu jego ciało. Z kolei stapiano pobraną substancję w celu oczyszczenia jej ze skalnych okruchów. Następnie przelewano ją do srebrnej szkatułki, przygotowanej specjalnie do tego celu. Pięciu głównych uczestników ceremonii odciskało swoje pieczęcie na szkatułce, po czym odsyłano ją do skarbcza królewskiego w Isfahanie (w 1979 roku kopalnie i skarbiec znacjonalizowano) i opieczętowany drzwi grotu, wszyscy rozchodzili się. Zbiór roczny Mumio wynosił zwykle 5 miscali czyli nieco ponad 4 uncje (około 115g). Ponieważ substancja ta wydostawała się w niezwykle małych ilościach z bardzo twardej skały, zachowywano ją tylko na użytek rodziny królewskiej, a monarcha jedynie w akcie wielkiej łaskawości część owego eliksiru sprzedawał, część rozdawał w prezencie szacownym dostojnikom, monarchom, książętom.

W Teheranie po dzień dzisiejszy jest to produkt poszukiwany i trudno dostępny (bardzo wysoka cena), dlatego sprzedawcy często oferują Mumio zmieszane z innymi substancjami. Aby przekonać się czy Mumio jest

oryginalne, należy je rozpuścić w oleju kokosowym. Jeśli otrzymana ciecz jest w prześwicie zielonkawa z zielonym połyskiem na powierzchni, to produkt jest autentyczny.

Mumio z Dārābu ma szczególnie wiele właściwości leczniczych. Rewelacyjne efekty terapeutyczne osiąga się używając roztworu Mumio mineralnego z olejkiem różanym (oryginalny bardzo drogi). Persowie przedkładają tę substancję o nadzwyczajnej skuteczności nad perły, turkusy i pozostałe kamienie szlachetne. Z osobliwych właściwości Mumio pierwotnego z racji wysokiej ceny mogą korzystać tylko najbogatsi.

Ze skał rozrzuconych w tym samym górzystym kantonie Lār i Dārāb wydobywa się również Mumio wtórne (średnie) – podobny rodzaj substancji do Mumio pierwotnego. Ponieważ nie wydaje się ono być ukształtowane przez naturę z równą pieczołowitością co pierwotne, jest w konsekwencji mniej cenne. Ktokolwiek zatem będąc w tamtych stronach, miałby odwagę wdrapać się na skały, gdzie ono występuje, może swobodnie je zbierać. Czasami jego fragmenty udaje się odrywać ze skał przy pomocy strzał rzucanych z nieco niższych partii gór. Mumio to pachnie surową siarką z ropą naftową bardziej intensywnie niż pierwotne.

W innych okolicach także podobna substancja wycieka ze skał, ale nie gromadzi się ona w jednym określonym miejscu. Wyspecjalizowani poszukiwacze chodzą po górach, rozpoznają po specjalnych znakach kamienie zawierające Mumio i kują w nich otwory, a po jakimś czasie zbierają to, co wyciekło z otworu. W górskich rejonach Kohgilūye va Büyer Ahmad (koło miasta Behbahān w prowincji Khuzestan) i okolicach Estahbānātu sposób zbioru jest taki, że w pobliżu skał zawierających Mumio rozpala się wielkie ogniska. Pod wpływem ciepła Mumio wydobywa się na zewnątrz a po wygaśnięciu ogniska zastyga na kamieniach, z których jest później zbierane. Jest to gatunek pośledniejszy i tańszy, kupowany przez ludzi niezamożnych. Gatunek niskiej jakości o odcieniu czerwonym wydobywa się w Bhārat, a czarnobrazowym na terenach byłego Związku Radzieckiego. Warto wspomnieć że wywóz Mumio w tamtych czasach z ZSRR za granicę był zabroniony, gdyż traktowano je jako skarb narodowy, podlegający szczególnej ochronie.

Aktywność farmakologiczna

Szereg uczonych o różnych specjalnościach oraz lekarze podają, że preparat Mumio posiada unikalne właściwości. Działa jako bardzo silny biostymulator, 3 – 5 razy efektywniejszy od słynnego korzenia żeńszenia i o szerszym spektrum działania w wielu procesach regeneracyjnych. Mumio to prawie uniwersalny środek na wiele chorób, w tym również określanych mianem tzw. „nieuleczalnych”. Mechanizm działania tego specyfiku jest złożony i wywiera wielokierunkowy wpływ na prawidłowe funkcjonowanie organizmu pod warunkiem zastosowania preparatu w odpowiedniej kategorii, ustaleniu dawki i sposobie użycia (w zależności od schorzenia), czasu trwania kuracji. Działanie i właściwości lecznicze preparatu Mumio można ująć w sposób następujący:

- Normalizuje funkcje organów wewnętrznych i zewnętrznych
- Podwyższa fizjologiczną aktywność tak pojedynczych komórek, jak i całych systemów organizmu

- Aktywizuje przemianę materii
- Wspomaga w utrzymaniu właściwego poziomu:
 - stężenia elektrolitów
 - erytrocytów
 - leukocytów
 - hemoglobiny
 - obniża OB.
- Uzupelnia niedobory niektórych minerałów i witamin w organizmie oraz wspomaga ich przyswajanie
- Zwiększa bioelektryczną aktywność serca
- Hamuje wzrost komórek rakowych
- Wywiera działanie przeciwzapalne, antibakteryjne, przeciwbólowe i uspokajające
- Pobudza pracę układu trawiennego i oddechowego
- Stymuluje wydalanie substancji toksycznych z organizmu
- Przyspiesza procesy regeneracyjne uszkodzonych tkanek w tym kości
- Odnawia system odpornościowy jako immunostymulator
- Posiada właściwości biogennej stymulacji
- Stymuluje reakcję ochronną makrofagów
- Stymuluje reakcję łącznotkankową
- Oddziałuje silniej bakterioobójczą niż niektóre antybiotyki
- Zwiększa ilość limfocytów w krwi obwodowej
- Obniża (wydłuża) czas krzepliwości krwi
- Opóźnia proces zwapnienia naczyń krwionośnych
- Obniża tolerancję plazmy na heparynę
- Wydłuża czas heparynowy i trombinowy
- Działanie antykoagulacyjne i rozszerzające naczynia krwionośne
- Likwiduje istniejące zakrzepy
- Poprawia krążenie włosniczki (kapilarne)
- Podwyższa aktywność fibrynolityczną krwi
- Zwiększa ilość wolnej heparyny
- Zmniejsza ilość fibrynogenu
- Równoważy (stabilizuje) ciśnienie tętnicze krwi bez zmian częstotliwości akcji serca
- Reguluje temperaturę ciała
- Reguluje funkcję organów płciowych
- Wpływa korzystnie na całość procesów biochemicznych zachodzących w organizmie człowieka.

Dlatego Mumio stosuje się wspomagającą w leczeniu:

- Złamań kości (wzmacnia też kruche, słabe kości)
- Kontuzji (zwichnięć, stłuczeń, naciągnięć)
- Chorób skórnych, oparzeń
- Gojeniu się ran, zadrapań
- Chorób układu krwionośnego, w tym chorób serca
- Chorób obwodowego układu nerwowego (zapalenia nerwów)
- Zaburzeń procesów wytwórczych krwi
- Chorób układu pokarmowego (zatrucia, niestrawność)
- Chorób górnych dróg oddechowych (katar, kaszel, angina)
- Zatruciu polekowych i negatywnych skutków chemioterapii (przyczynia się do wydalania z organizmu szkodliwych związków oraz soli metali ciężkich)
- Infekcji bakteryjnych

Oprócz tego Mumio:

- Wzmacnia organizm, podnosi wydajność fizyczną i umysłową, dodaje energii
- Mumio jest uważane przez sportowców jako „eliksir rekordów”, ponieważ wspomaga organizm przy wyścigu z czasem i przetrwaniu znacznych obciążeń fizycznych
- Wpływa łagodząco na nagłe reakcje organizmu wskutek zmiany ciśnienia

- Zmniejsza dolegliwości po ukąszeniach owadów
- Łagodzi ból zębów i działa wspomagająco w leczeniu paradontozy

Mumio od czasów starożytnych do tej pory zajmuje najbardziej zaszczytne miejsce wśród leków naturalnych. Ten cenny środek leczniczy sprawdził się w życiu na przestrzeni stuleci. Badania naukowe dowiodły, że specyfik ten poprawia ogólny stan zdrowia w przypadkach niemal beznadziejnych i nie wywołuje działań ubocznych. Na podstawie przeprowadzonych analiz klinicznych, przy regularnym i prawidłowym przyjmowaniu Mumio, pozytywne rezultaty osiągają bardzo wysoki wskaźnik, dochodzący do 94%.

Hakimowie (mędracy, uczeni) z Doulatabadu (miejscowość w prowincji Balch, płn. Afganistan) zalecają stosowania Mumio przy wszelkich ostrych bólach. Podobnie Tabibowie (lekarze) z Azji Środkowej uważają ten lek za panaceum.

Mumio, choć bardzo pożądane jako lek niezastąpiony, jest bardzo drogie. Posiadaniem Mumio wysokiej jakości mogą pochwalić się bogaci Pasztuni z Kabulu, natomiast trudno byłoby napotkać ten specyfik w domach ubogich Hazarow (plemię tureckie zamieszkałe w Afganistanie).

Postacie leku i jego formy farmaceutyczne

W przyrodzie Mumio występuje z domieszką różnych pyłów, piasków, resztek roślin. W celu jego oczyszczenia stosuje się prostą i nieskomplikowaną metodę. Zmielony surowiec zalewa się na 6 godzin dziesięciokrotną ilością wody o temperaturze 40°C. Po dokładnym wymieszaniu zawartości i pozostawieniu płynu do odstania tj. na czas dekantacji, przystępuje się do filtrowania uprzednio zlanego płynu z nad osadu. Po niewielkim odparowaniu wody w temperaturze 70-80°C otrzymuje się oczyszczony wodny roztwór Mumio. W wyniku dalszego podgrzewania i stopniowego usuwania (odparowywania) rozpuszczalnika, otrzymujemy kolejno wyciągi: płynny (Extr. fluidum), gęsty (Extr. Spissum) i suchy (Extr. Siccum), który jest rezultatem wysuszenia produktu gęstego i sproszkowania.

Powszechnie stosowana przez producentów postać i forma handlowa przetworzonego preparatu Mumio:

- Roztwór wodny określonej zawartości substancji czynnej: 5%, 10%, 20% w opakowaniu szklanym z zawartością produktu 60 ml, 100 ml.
- Wyciąg płynny (Extr. Fluidum) w opakowaniu szklanym (butelka z kroplomierzem) z zawartością produktu 60 ml, 100 ml.
- Wyciąg gęsty (Extr. Spissum) w opakowaniu szklanym z zawartością produktu 200 g, saszetki polietylenowe po 5 g i 10 g produktu.
- Wyciąg suchy (Extr. Siccum) w blistrze z tabletkami: 0,2 g; 0,3 g; 0,6 g w ilości 3 x 10 tabl. lub 6 x 10 tabl., pojemnik z kapsułkami 500 mg o zawartości 30 kaps., 100 kaps.
- Czopki w powłoce z tworzywa sztucznego o masie 4,5g pakowane po 10 szt.